

Mediumlaget laddar tillsammans för allt vad de är värda. Det resulterade så småningom i brons.

Efter en nervpirrande väntan kom beskedet om:

De svenska medaljerna!

Resultatredovisningen var både förvirrande och sen. Men till slut visade det sig att det svenska agilitylandslaget erövrade ett individuellt guld i small och ett silver i medium samt ett silver och två brons i lagklasserna under nordiska mästerskapet 2004 i Norge.

AV **MARI EDMAN**, TEXT & **PAUL KONRADSEN**, BILD

Nollade lopp och att aldrig sluta jobba. Detta var grundinställningen hos samtliga landslagsdeltagare inför Nordiska mästerskapet i agility, som ägde rum i Vikingeskipet i Hamar i Norge den 20 november.

Som vanligt gjordes NM upp i tre agilityklasser.

De två första är lag- och kvalklasser. Varje lag består av fyra ekipage. Och till finalen går de tio främsta ekipagen i varje storlek för att göra upp om de individuella medaljerna.

Det svenska landslaget bestod i small av: Maria Ekström & Siri, Lisa Lindberg & Ella, SM-vinnarna Hanna Wennersten Nilsson & Stumpen samt Anita Axelsson & Tootsi.

I medium: landslagsdebutanterna Martina Ericsson & Troya, Maria Ekström & Iza, Jens Nilsson & Musse samt förra årets NM-vinnare Isabelle Emanuelsson & Zindi.

I large: SM-vinnarna och förra årets

NM-vinnare Jörgen Tellqvist & Don, Caroline Lindqvist & Ascot, landslagsdebutanterna Åsa Emanuelsson & la samt 2001 års världsmästare Jenny Damm & Lotus.

Domaren Ute Schneider från Österrike hade enligt de svenska förarna gjort ganska korta, snabba och lika banor med få handlingsmöjligheter. Den första var lättast och finalbanan svårast, så det blev många nollade lopp i den första klassen.

Men Ella tvärnitade framför säcken och fick en vägran, Musse flög av gungan, Troya rev ett hinder, likaså Lotus och la tog fel hinder. Stumpen vann dock smallklassen. I den andra och avgörande lagklassen tvärnitade Ella återigen framför säcken, Tootsi tog fel hinder och Troya missade två kontaktfält.

Lagens tre bästa resultat i varje klass räknas, vilket innebar att samtliga svenska lag hade dragit på sig fem fel. När speakern ropade ut att det svenska smallaget hade vunnit utbröt jubel.

Men det tystnade snart, när danskarna lämnade in en protest och fick domaren att plocka bort deras fem fel.

Det svenska smallaget fick alltså nöja sig med silver.

Överhuvudtaget verkar den sena och förvirrande resultatredovisningen ha varit ett irritationsmoment för förarna. Inför finalen hade till exempel Maria Ekström ingen aning om hur hon låg till tidsmässigt efter sina båda nollade lopp med Siri. Hon körde som om det gällde hundradelar istället för att köra säkert. Det slutade med att ekipaget vann mycket överlägset – med hela 75 sekunder. En evighet i agility.

Nästan lika bra gick det för Maria fast med Iza i medium. De blev dock slagna med en sekund av den finska komfohrländern Mymlan. Och mediumlaget slutade på bronsplats.

I largeklassen gick det bäst bland svenskarna för Caroline Lindqvist och Ascot, som landslagsdebuterade på 2004 års VM. De gjorde tre nollade lopp och var bara några tiondels sekunder från bronset. Tillsammans med laget lyckades de dock få med sig en bronsmedalj hem.

–Samtliga deltagare körde agility som vi kan vara väldigt stolta över och alla jobbade verkligen. Dessutom visade vårt landslag upp en väldigt bra attityd gentemot varandra och sina medtävlande. Så även vid protester och andra otrevligheter, sammanfattar landslagsledaren Mija Jansson NM i agility 2004.

RESULTAT

Small

1. Maria Ekström & Brainpool's Siri, shetland sheepdog, Sverige
2. Örnulf Holm & TT, shetland sheepdog, Norge
3. Lars Hansen & Carla, dvärgschnauzer, Danmark
7. Hanna Wennersten Nilsson & Fagettis Malin, shetland sheepdog, Sverige

Medium

1. Åsa Rancken & Krumme Furche Rose D'Amour, komfohrländer, Finland
2. Maria Ekström & Eastdale Endearing Black Princess, shetland sheepdog, Sverige
3. Beate Vermedal & Zorro, shetland sheepdog, Norge
5. Isabelle Emanuelsson & Fornbro's Specific Sunray, shetland sheepdog, Sverige
10. Jens Nilsson & Gibas Bandamusket, borderterrier, Sverige

Large

1. Juha Orenius & Festivo Uranos, border collie, Finland
2. Mari Kaplas & Cisy, kelpie, Finland
3. Kari Flatås & Saga, border collie, Norge
4. Caroline Lindqvist & Kelliegårdens Ascot, border collie, Sverige
5. Jörgen Tellqvist & Asphagens Don, border collie, Sverige

Resultat, lag: Small

1. Danmark 2. Sverige 3. Norge

Medium

1. Norge 2. Finland 3. Sverige

Large

1. Finland 2. Norge 3. Sverige

MARI EDMAN

E-POST: edman.mari@mbox300.swipnet.se

Äntligen guld till Mia!

Efter en mängd individuella mästerskapsmedaljer, men aldrig den mest åtråvärda, var det landslagsveteranen Mia Ekströms tur att vinna NM-guld med Siri i smalklassen. Inte nog med det. Mia erövrade även silvermedaljen i medium med Siris mamma Iza.

AV MARI EDMAN, TEXT & PAUL KONRADSEN, BILD

Individuellt NM-silver 1997 och brons 2003, SM-silver 1998, brons 1999, silver 2000, 2 X silver 2003 och brons 2004. Man blir lite matt när man ser Mia Ekströms medaljskörd på agilitymästerskap. Och det är lätt att förstå att det var kul att äntligen få stå överst på prispallen, med en guldgälsande medalj runt halsen.

– Det känns faktiskt häftigt. Jag är alltid nöjd med en medalj, men jag blev gladare än jag hade trott. Jag var inte så inställd på att vinna guld, utan det viktiga var att kämpa. Jag avskyr att vara besviken på mig själv, berättar Mia.

Hon erkänner dock att det inte händer så ofta. I varje fall inte i agility-sammanhang. Och då kör hon ändå betydligt fler lopp per dag än de flesta andra tävlande, eftersom hon har tre hundar i tävlingsbar ålder: Iza, Siri och Saga. Pensionären Tessie bor hos Mias föräldrar och påläggskalven Yes är fortfarande bara 10 månader. Samtliga är sheltiesar och de flesta egenuppfödda.

– Ja, jag tycker det bästa är att ha en unghund, två tävlingshundar och en pensionär. Jag har varit sugen på andra och större raser också, men eftersom jag bor i lägenhet sedan flera år fungerar inte det.

Mia började tävla agility med sin första sheltie, Tessie, 1993. 1996 debuterade ekipaget i landslaget på NM, som även då ägde rum i Vikingskipet i Hamar. Därmed är 27-åriga Mia den

verkliga veteranen i det svenska agility-landslaget. 2004-års NM var hennes åttonde raka.

Och just därför kände hon att hon ville göra något för att förbättra stämningen i landslaget efter besvikelsen på höstens VM i Italien. Mia skickade ett peppingbrev, till samtliga landslagsdeltagare:

"Jag har funderat lite på det svenska landslaget och mina förväntningar inför nordiska mästerskapen, och hur jag än vänder och vrider på det kommer jag fram till samma sak: Vi är jättklart bra, och har hur bra förutsättningar som helst att sopa mattan med de andra länderna."

Mia Ekström, Brainpool's Siri och Eastdale Endearing Black Princess "Iza" med sin imponerande pokalsamling från NM 2004.

Brevet avslutades med: "Skriv ner tre saker som är viktiga för just dig att tänka på när du ska prestera så bra som möjligt. Min tanke är att det ska handla om mental inställning."

Sin egen mentala inställning till tävlandet är något som Mia har jobbat hårt med i alla år. Hon kämpar verkligen för att hitta något positivt i varje lopp. Det har tagit lång tid, men nu har hon lärt sig det.

– Även om jag är en tävlingsmänniska är min starkaste drivkraft på vanliga tävlingar inte bara att vinna, utan att utvecklas tillsammans med min hund. Det är det som är glädjen i agility för mig. Jag jagar bra lopp. Blir jag slagen ökar det min motivation för att bli bättre.

Mia menar att just denna inställning gör att hon fortfarande tycker att det är lika kul att tävla, att hon aldrig blir mätt på framgång, trots att hon till exempel redan några veckor efter att kvalperioden till 2005-års SM drog igång hade uppnått maximala 272 poäng med Siri, som dessutom har vunnit poängjakten "Årets agilityhund" i *Agilitybladet* fem år i rad nu.

– Det krävs en bra hund också, menar Mia.

Eftersom hon hade tur att få tag i två stycken, Tessie och Iza, redan från början valde hon att starta kennel Brainpool när hon ville skaffa en tredje hund. Iza parades med en nära släkting till Tessie. Resultatet blev Siri (och bland andra Silver, som även han har varit med i landslaget).

– Tessie kom jag upp med, men jag fick alltid höra att hon inte var tillräckligt snabb. Så med Iza tänkte jag att nu jäklar ska det gå undan. Mycket blev pannkaka de första åren, men då var det motiverande att köra med noggranna Tessie. När jag sedan skulle börja med Siri funderade jag mycket på hur jag skulle lägga upp hennes träning. Det var inte så vanligt att man gjorde på den tiden.

Mia menar att Siri och hon har något mycket speciellt, även om Iza har blivit mer av en "tillsammansshund" med åren. Saga är lite mer "normal", tycker Mia själv.

– Hon lär sig långsamt, men kommer säkert att bli grymt säker med åren.

Den Mia tränar mest för tillfället är dock Yes. Han lär sig fort och Mia har från början lagt tyngdpunkten på det hon tror att han kommer att få svårt för. Dessvärre finns det inga agilityhinder inom en radie av fem mil runt Gullspång, där Mia och hennes hundar bor sedan drygt ett halvår.

– Inte för att jag är någon träningsfanatiker, men det är lite frustrerande.

Som tur är drar tävlings säsongen igång om ett par månader. Till dess kan Mia glädja sig åt de fyra medaljer hon fick med sig hem från NM: Guld med Siri, silver med Iza, silver med smallet och brons med mediumlaget.

– Jag tror att finalloppet med Siri är ett av de mest perfekta lopp som vi har gjort. Siri är den av mina hundar som är absolut roligast att köra.

– Vi är väldigt sammansvetsade. De andra kör lika gärna med någon annan förare.